

PUST: Vokalakrobatikk, sangglede, humor, meget høyt musikalsk nivå – seksstetten Pust holdt en konsert av de sjeldne på Hadeland i Grymyr kirke fredag.

Vokalpust av dimensjoner

Seks mennesker. Seks stemmer. Seks instrumenter. Seks Fredag ble verdens eldste instrument rendyrket i perfektjon, lek, musikalitet og sangglede i Grymyr kirke, i en konsert av dimensjoner.

JØRN HAAKENSTAD
97984367

GRYMYR: Det åpnet med ordløse strupe lyder, før pusten fant klang, en melodi, en utryd, en reise i rommet. Publikum holdt pusten. Det gjorde ikke vokalsekstetten Pust.

Fra det ordløse tok vokalgruppen publikum med på en reise i folkenusikk, verdensmusikk, jazz, blues og egentlig det meste av musikalske merkelapper. Med en knivskarp presisjon, men samtidig lekenhet og utstråling, sjarm og sangglede ga de publikum i Grymyr kirke en vokalopplevelse av det svært sjeldne. Sang og musikk er ikke sport, med tabeller og målbart prestasjonsnivå i så måte, men den svenske vokalgruppa The Real Group kan kikke seg over, skuldrene hvis dette hadde vært en konkurranse.

Dessverre er ikke denne teksten lydspor, de som var til stede fikk en opplevelse de sent vil glemme, mens de som ikke var der får benytte anledningen neste gang Pust opptrer.

Lokal sanger

Håvard Gravdahl, baryton i Pust,

er fra Grymyr og var nok ikke rent lite stolt over å synge i. Vi var spent på hvordan det ville fungere med lydanlegg, men det gikk fint. Det er en fin atmosfære her og det er tett kontakt med publikum, sier Håvard, som håper at Pust kan bli noe å bokstavelig talt livnære seg på etter hvert.

– Det var kjempebra å være her, et deilig rom å synge i. Vi var spent på hvordan det ville fungere med lydanlegg, men det gikk fint. Det er en fin atmosfære her og det er tett kontakt med publikum, sier Håvard, som håper at Pust kan bli noe å bokstavelig talt livnære seg på etter hvert.

Lyden i Grymyr kirke var utrolig flott i samspill mellom en lydher (unnskyld) lydmann og kirkerommet sine flotte akustikk. Mens vi lukket øynene og hørte Pust tolke Flåskvartetten så kunne en liten ønskedrom materialisere seg som et gjenhør med Pust, men også at Flåskvartetten, Sigurd Røs eller andre artister der stemning, klang og det utrepitive kunne leke seg i et så flott konsertrum.

En femårsjubilant kan iallfall rose seg selv av et flott konsertarrangement.

Meget variert

Det er vanskelig å plukke ut numre som utmerket seg mer enn andre. Pusts lekne versjon av Alf Prøysens «Helene Harefrøken» og mer bluesære «Slipsteinsvølven», folketonen «Jeg tenker så titt på min bryllupsdag», en meget bra versjon av «Dat Dere» – kanskje Pust og Jostein Hasselgårds utgave av «Moon over Bourbon Street» tok kaka i det vellet av krebbakst Pust leverer.

Sjarmetappen vant uansett Mads Iversen, bass på excellence, som i Cole Porters «Don't fence me in» fikk være solist og leverte en sterk solnad til opp treden som Dean Martin (med bedre stemme) i Las Vegas. Men glimtet i øyet er der hele

tiden hos Pust, de formidler både gjennom vokal og kroppsspråk, vandrer rundt og gir der med stadig nye klangbilder og balanserer tidvis så knivskart og høyt på den tynne linjen en menneskestemme er. Terningkast? Sju.

HEMMERBANE: Håvard Gravdahl var glad for å være på hjemtrakter med Pust og synes Grymyr kirke er et flott sted å synge i.

SANGENE: Unge sangere, ved Grymyrgjenger

Bygdekvalden i Grymyr kirke lørdag kveld var bredt anlagt i innhold, med kor, solister og allsang, som det hør og bør seg en femårsjubilant.

JØRN HAAKENSTAD
jh@hadeland.net • 979 84 367

FLØYTE: Inger Grøtgreff spilte flere stykker på fløyte, akkompagnert av Arne Beate Solstad Eide på flygel.